

**Hász
Ágnes**

**OLVASATOK
LÁBJEGYZETTEL***

* *könyvtárgyak, művészkönyvek,
elektronikus továbbgondolások*

READINGS WITH FOOTNOTE
*book objects, artist's books,
electronic forth concepts*

A KIÁLLÍTÁS ÉS A KIADVÁNY TÁMOGATÓJA /
SPONSOR OF THE EXHIBITION AND
THE PUBLICATION

Címlapon / Front cover:
Nyitott könyv, Gyűrűkönyv, Lábjegyzetek /
Open Book, Ring Book, Footnotes

A kiadvány a Karinthy Szalonban megvalósult
kiállításához kapcsolódik / The publication connects
to the exhibition in the Karinthy Salon
(H-1111 Budapest, Karinthy Frigyes út 22.)

HAász
Ágnes

OLVASATOK
LÁBJEGYZETTEL *

* *könyvtárgyak, művészkönyvek,
elektronikus továbbgondolások*

READINGS WITH FOOTNOTE
***book objects, artist's books,
electronic forth concepts***

IMPRESSZUM / IMPRESSUM

A kiállítás helye / Place of the exhibition:

Karinthy Szalon

H-1111 Budapest, Karinthy Frigyes út 22.

A kiállítás időpontja / Date of the exhibition:

2019. augusztus 7- szeptember 20.

A kiállítást megnyitotta / Opened by:

Kovalovszky Márta művészettörténész

Közreműködött / Contributed:

Dóra Attila zeneszerző, szaxofon

Katalógusszöveg / Catalog text:

Kovalovszky Márta

Szirányi István

HAász Ágnes

Lektor / Lector: **Láng Eszter**

Fordítás / Translations:

Blenesi Éva, Fejérvári Boldizsár, Pintér Tamás

Fotók / Photos:

Ruzsa Dénes

Spitzer Fruzsina

Ritly Jenő

HAász Ágnes

Erdei Márton

Katalógusterv / Graphic design:

Krnács Ágota

Szerkesztés / Editing:

HAász Ágnes

ISBN 978-615-00-5937-2

Kiadó / Publisher:

© HAász Ágnes

Megjelent 300 példányban / Published in 300 copies

Nyomtatás / Printed by:

CEWE Nyomda, Budapest, Hungary - 2019.

HAász Ágnes

Munkácsy Mihály-díjas képzőművész /

Munkácsy Mihály Award winner visual artist

Xerox portré

H-1116 Budapest, Adony u. 8. V/24.

+36 30 657 5206

haasz.agnes@gmail.com

www.agneshaasz.wordpress.com

A művészkönyvek különös műfaja egyesíti magában a verbális és a vizuális kultúra elemeit, hangsúlyozza a szöveg és a látvány összetartozását. A nyolcvanas évek elejétől felszabadultan, mozgékonyan és gátlások nélkül közlekedett a művészet klasszikus terepén, ravaszul bujkált a lehetőségek között, fittyet hányt a gondolatok, ötletek, formák megszokott törvényeinek, a tradicionális könyv fogalmának és funkciójának. Érzékenyen és kábítóan árasztotta magából a korszak levegőjét, azoknak az esztendőknek atmoszféráját. És talán az is mondható, hogy bár a műfaj története messzi időkbe nyúlik vissza – Riva Castleman szerint a 19. század második felének ún. „festőkönyveire” –, az ezerkilencszáznolcvanas években simult bele talán legharmonikusabban a „komoly” képzőművészetet övező közegbe. Bátorság és vidámság, vagy legalábbis derű, az eklektika szabadsága járta át a műveket, a korokon, tradíciókon, észjárásokon, technikákon való akadálytalan átjárás boldogsága és könnyűsége érezhető rajtuk. Ehhez társult még, hogy az új médiumoknak – xerox, fénymásoló, computer és a többi – köszönhetően a műfaj kaleidoszkópszerű változatosságához a gyorsaság társult: a térbeli és időbeli távolság lerövidülésével, majd megszűnésével kialakult „háló” (net) pillanatok alatt beszötte az egész világot, összekötve egymással a műveket és a művészeket.

HAász Ágnes az első művészkönyvét 1993-ban készítette. Ugyanabban az esztendőben alakult meg a Magyar Művészkönyvalkotók Társasága, a székesfehérvári múzeum munkatársai javában dolgoztak a II. Nemzetközi Művészkönyv Kiállítás szervezésén; a művészkönyv-műfaj hazai története pedig ekkor már csaknem három évtizedes múltra tekinthetett vissza. HAász művei nem voltak jelen ebben a folyamatban, a művész mintegy "menetközben" csatlakozott a sokszínű, szellemesen sziporkázó, kaján tréfákkal, ravasz formai ötletekkel szórakoztató, a szabadság üde levegőjét árasztó

művészeti áramlathoz, de éppen időben érkezett, s nagyjából ezen a ponton lépett be a műfaj történetébe. „Kívülről” jött, mint a művészkönyv-alkotók közül sokan, ki a festészet, ki a textilművészet felől. Ő maga a grafika fegyelmét és a fantázia szabadságát hozta magával. Ugyanakkor a sokféle papír és betű valósága mellett a régi, megkopott tárgyak, az elhasználódott, kallódó anyagok, a mindennapokban másként alkalmazott materiális és formák szelíden és tapintatosan, könnyedén és csaknem észrevétlenül idomulnak kezéhez, képzeletéhez. Ennek a képzeletnek jól láthatóak a határai: sem az amerikai Martha Wilson (1947) nagyvonalúsága nem fér bele (szerinte a művész bármiről állítja, hogy az művészkönyv, el kell hinnie neki), sem az argentin Jorge Luis Borges (1899–1986) bábeli könyvtárának szorongató és rejtélyes atmoszférája. Meglepő, hogy HAász a művészkönyv-készítés területére nem cipeli magával fő műfaja, az elektrográfia eszközeit vagy szempontjait. Számára az anyag – fa, fém, papír – és az adott/talált forma meghatározó, a keletkező mű abból indul ki, és mindvégig ahhoz van kötve. Bábel könyve (1993) érzéketlenül mutatja művészkönyveinek alapvető természetét. A közönséges telefonkönyvben sorakozó nevek, címek, telefonszámok betűkre, számokra bomlanak, összekeverednek, rendetlen halmazzá válnak. Miközben emlékezetünkbe idézi gyermekkorunk kedvenc paradicsomlevesét a belefőzött betűtésztaival, ravasz egyszerűséggel az évezredes bibliai Bábel-történetre utal. Az írásjelek különös, titokzatos természete, egymást követő sorrendjük szabályai és változó jelentésük, az írás és a beszéd, a kifejezés és a nyelv bonyolult szövedéke a művész keze nyomán pillanat alatt felbomlik és zűrzavaros kuszaság, érthetetlen és értelmetlen törmelék marad a helyén.

A kis fémmérleg (A szavak súlya, 2006) egykor a postahivatalok felszereléséhez tartozott, azon mérték le a feladott levelek súlyát. HAásznál borítékok helyett

kavicsok és a rájuk írott szavak súlyát mérhetjük rajta. A köznapi beszéd gyakran használt fordulata – „a szavaknak súlya van” – valóságos súlyt jelent (az adott kavics súlyát), egyszerű és kézenfekvő, a szó szoros értelmében „tenyérbe simuló” formákkal figyelmeztet rá, hogy a levegőbe könnyedén odavetett szavak, elhangzott-leírt mondatok „lenyomata” maradandó. Mint ahogyan maradandóan tovább zengenek a hangok a *Graduále* (2000) lapjai, vagy a *Hegedűre írva* (2000) hegedű-nyaka fölött, vagy hallani véljük a *Sansa-könyv* (1995) doboza láttán az afrikai zenész ujjai nyomán keletkező ritmust meg dallamot. HAász képzelete nem fut ki a végtelenbe, és csupán képletesen lendül át a metaforák síkjára. Miközben az utóbbi három évtizedben felfoghatatlan gyorsasággal, napról-napra alakul át a világ – a könyvek világa is, természetesen – HAász Ágnes számára a lassan, tűnődve olvasás ihlete látszik fontosabbnak, vonzóbbnak, nem a technika varázslatai. Egy régi vágású olvasó világának avittas kellékei ötlenek szemünkbe: könyv vagy könyvre emlékeztető tárgy, szemüveg, betű – akár még egy kényelmes fotelt és olvasólámpát is odaképzeltünk melléjük. A hegedű vagy a könyv alakú zongora formája (*Zongoradarab*, 2000) a gyermekjátékok meg a házi kamarakoncertek intimitását idézi fel.

Így azután művei a magyar művészkönyvek közül azokkal tartanak rokonságot, amelyek elsősorban a könyvtárgyszerűségét, formájának és/vagy anyagának könyvre emlékeztető vonásait hangsúlyozzák (mint többek között Budahelyi Tibor, Czóbel Anetta, Hegedűs 2 László, Lengyel András, Mészáros Márta, Olajos György, Sóváradi Valéria és mások). Az elképesztően színes és szerteágazó nemzetközi mezőnyben elsősorban olasz kortárs könyvművészek (Fernando Andolcetti, Anna Boschi, Arrigo Lora-Totino, Claudio Parentola) műveiben fedezhetünk fel HAászéhoz hasonló zenei inspirációt, vagy például a német Greta Schödlnél, a lengyel Robert Szczerbakowskinál.

„*Én nem olvasok könyveket* – jelenti ki Italo Calvino olasz író egyik regényének szereplője. – *Akkor hát mit olvasol? – Semmit. Annyira megszoktam a nem-olvasást, hogy abba a szövegbe se pillantok bele, amelyik véletlenül kerül a kezembe. Nem könnyű: gyermekkorunkban megtanítanak olvasni, aztán egy életen át rabjai vagyunk az elibénk vetett töméntelen írka-firkának, meglehet, némi erőfeszitésembe került, hogy megtanuljak nem-olvasni, de most már a legtermészetesebb képességem. Az a titka, hogy nem szabad elvetni az írott szöveget, nézni kell, sőt nagyon erősen nézni, míg el nem tűnnek a betűk.*” (Italo Calvino: Ha egy téli éjszakán... Európa, 1985. 52. l. Füsi József fordítása)

HAász éppenséggel nem veti el a szöveget, az sokat jelent neki: olykor az egész világot is szöveggént (szövekként?) látja, amelyet elemeire bontva végül a betűhöz jut. Ahogyan aztán szétszórja, nagyvonalúan szélnek ereszti a betűket, vagy bepermetezi velük a keze ügyébe eső tárgyakat, az mélységesen jellemző gondolkodására, művészkönyveinek látásmódjára. Szövegdobozáiból, akár valami rejtélyes forrásból a víz, feltör és kiárad a betű-folyam, előnti a közel eső tárgyakat, játékos ornamensként futja be a környezetet (Szövegdoboz, 2006). Ilyenkor a művész erősen nézi a betűket, de azok nem tűnnek el a szeme elől, makacsul kitartanak, szokatlan helyeken jelennek meg, virgoncan kommentálva a jelenségeket. Néha a váratlanul megjelenő betűk úgy hatnak, mint különös tetoválások emléke egy karcsú fehér/fekete lábon (*Lábjegyzet 1, Lábjegyzet 2.*, mindkettő 2005) holott valójában – akár HAász Ágnes többi könyvmunkája – szórakoztató és inspiráló „lábjegyzet” a könyvekről szóló gondolkodáshoz.

Kovalovszky Márta
művészettörténész

The special genre of artist's books unites elements of verbal and visual culture, emphasizing the interconnectedness of text and sight. Since the early 1980s, it has smoothly and freely abandoned all inhibition in moving within the conventional realms of art, taking any and all opportunity cunningly to evade the normative laws of thoughts, ideas, and forms, as well as the concept and function of traditional books. It sensitively and hypnotically emanated the air of the period, the atmosphere of those years. Perhaps we may even say that although the history of artist's books date back to far earlier times – Riva Castleman suggests the so-called *livres de peintre* of the second half of the 19th century as a point of reference – it was in the 1980s that the genre most harmoniously embedded itself into the milieu of "serious" creative art. Boldness and flamboyance (or at least serenity), the freedom of eclecticism pervaded such works, manifest in the happiness and lightness of unobstructed traffic over eras, traditions, thought processes, and techniques. In addition, the new media – Xerox, photocopying, CG, and so forth – complemented the kaleidoscopic diversity of the genre with celerity: shortening and even eliminating spatial and temporal distances, the emerging "net" instantaneously covered the entire world, linking artworks and artists with one another. Ágnes HAász made her first artist's book in 1993. It was in the same year that the Hungarian Artist's Book Association was established. The staff of the Székesfehérvár museum was busy organizing the 2nd International Artists' Book Exhibition, while the genre in Hungary had already had a history of nearly three decades of excellence. HAász's works were not present in the process as she joined this colourful, witty and sparkling artistic trend "on the go," so to speak, embracing its zesty humour, entertaining formal experiments, and inspired air of freedom. Yet, she was just in time, entering the stage at this

crucial moment, coming from "outside," similar to many other book artists, some representing painting, some textile art. HAász herself brought the discipline of graphic art and the freedom of the imagination to the fair. Meanwhile, in addition to the reality of paper and letter, her hands and mind have refashioned a wide array of olden and tattered objects, worn-off and flimsy materials, matters and forms alienated from everyday use modestly and tactfully, with ease and near imperceptibility. The boundaries of that mind are clear and visible: they allow neither American Martha Wilson's (1947) liberality (who means that whatever the artist deems an artist's book must be taken for one), nor the oppressing and enigmatic atmosphere of Argentinian Jorge Luis Borges's (1899–1986) library of Babel. Surprisingly, HAász does not carry the techniques or aspects of her main genre, electrographic art, into the realm of artist's books. For her, materials – wood, metal, or paper – and found or given form are definitive, determining the emergent work and always tied to it. Her *Book of Babel* (1993) provides an evocative model of the fundamental nature of her artist's books. The names, addresses, phone numbers of an ordinary directory decompose into letters and numbers, become jumbled up, and end up as a disorderly set. While the work recalls the typical Hungarian tomato soup with its letter-shaped noodles, it also hints at the millennial Biblical story of the Tower of Babel with cunning simplicity. The peculiar, mysterious nature of written signs, the rules of their sequence and shifting sense, writing and speech, expression and language, as intricately interwoven as they are, dissolve under the artist's hands into bewildering disorder, leaving behind incomprehensible and meaningless debris. The small-size metal scale (*Weight of the Words*, 2006) used once to belong to the equipment of post offices, to measure letters sent. For HAász, pebbles

with words written on them, rather than envelopes, can be weighed with them. An everyday commonplace – "words have weight" – here means actual weight (that of the given pebble), simply and unequivocally, while the smooth shapes "in one's palm" warn us that words carelessly thrown into thin air or written down have a lasting "imprint." Equally lasting are the vibrating sounds over the pages of *Graduale* (2000) or above the neck of the violin in *Written on a Violin* (2000) or the rhythms and melody one feels more than hears that leave the fingers of the African musician in the box of *Sansa Book* (1995). HAász's imagination does not run away into infinity and only figuratively launches itself into metaphor. While our world – including the world of books, of course – has been changing at a dizzying speed in the past three decades, Ágnes HAász apparently prefers reading slowly, at a contemplative pace, from which more inspiration flows than from the magic of technology. The olden props of an old-fashioned reader appear before us: a book or book-like object, a pair of spectacles, a letter – we might as well envision a comfortable armchair and reading lamp. The shape of a violin or a book-shaped piano (*Piece for the Piano*, 2000) evokes the intimacy of home chamber concerts. Hence, HAász's works are most closely related to those Hungarian artist's books which stress the objectivity of the book, that is, its features reminiscent of books, whether in form or in matter (such as works by Tibor Budahelyi, Anetta Czóbel, László 2 Hegedűs, András Lengyel, Márta Mészáros, György Olajos, Valéria Sóváradi, and others). On the amazingly colourful and divergent international scene, it is primarily her Italian counterparts (Fernando Andolcetti, Anna Boschi, Arrigo Lora-Totino, Claudio Parentola) whose works are often inspired, as HAász's, by music, not to mention Greta Schödl from Germany and Robert Szczerbakowski from Poland.

"*I don't read books!*" – a character in one of Italo Calvino's novels exclaims. "*What do you read, then?*" "*Nothing. I've become so accustomed to not reading that I don't even read what appears before my eyes. It's not easy: they teach us to read as children, and for the rest of our lives we remain the slaves of all the written stuff they fling in front of us. I may have had to make some effort myself, at first, to learn not to read, but now it comes quite naturally to me. The secret is not refusing to look at the written words. On the contrary, you must look at them, intensely, until they disappear*" (Italo Calvino, *If on a Winter's Night, Harcourt Brace Jovanovich*, 1981, translated by William Weaver). For that matter, HAász does not discard the text, which means much to her: sometimes, she even sees the world as text(ure?), which can be broken down into its constituent letters. How she then scatters and generously throws the letters to the wind, or sprays them on the objects at hand, is deeply characteristic of her thinking and the perspective of her artist's books. As water flows from some mysterious source, a river of letters breaks forth and oozes from her text boxes, flooding the nearby objects, running over its environment as playful ornament (*Text Box*, 2006). The artist looks at the letters intensely, but they do not disappear from her sight; they persist obstinately, they flash in unusual places, they cheekily comment on the phenomena. Sometimes, the unexpected letters impress one as the memory of strange tattoos on a slender white/black foot or leg (*Foot Note 1 and 2*, 2005), even though it is "just" an entertaining and inspiring footnote to our thinking about books, quite like Ágnes HAász's other book art.

Márta Kovalovszky
art historian

(Translated by Boldizsár Fejérvári)

OLVASATOK LÁBJEGYZETTEL

HAász Ágnes kiállítása elé

1993-2013... tíz év, egy időszak, egy időintervallum. HAász Ágnes ezalatt az évek alatt készült könyvobjektjeinek világába nyertem betekintést műtermében, bár néhány könyves munkáját már korábbról ismertem, láttam, némelyikbe „bele is lapozhattam”. És már el is érkeztünk e különös műfaj értelmezéséig és a kérdés visszatérő boncolgatásáig: könyvnek tekinthető-e az az egyedi tárgy, szobor (?), plasztika, objekt, ami csak formájában, anyagában és kiterjedésében (vagy abban sem) idézi meg a könyvről alkotott elképzelésünket. E tárgyak többségét nem lehet lapozni, vagy csak ritkán és akkor is meglepő módon, például plexi-lapokból összeállítva (lásd a művész *Fényalbum – Hommage à Moholy-Nagy* című munkáját), de erről később. A művészkönyv (livre d'artiste, artist's book, Künstlerbuch) kiterjeszti a könyv fogalmát és egy totális, szabad látásmód szerint mutatja meg magát, így HAász Ágnes munkáiban is. Az alkotó nevének tördelése is sejtet valamit viselője montázs-világáról, különbözősi, megmutatkozási vágyáról. A montázs-elv (1+1=3) alkalmazása kiállítása bemutatott darabjaira is jellemző. Két különböző anyag ütköztetése és egy jól eltalált, szellemes cím (például a *Lábjegyzet* című műve, ahol egy hungarocell kirakati baba lábára illeszt betűket, szöveg-töredéket) alkalmazása a néző fejében pompás asszociációkat eredményezhet. A fentebb említett *Fényalbum* (1995) művészkönyve úgy állít emléket Moholy-Nagy László szellemiségének, hogy a fénytörés, a transzparencia, a plexi-lapokra festett konstruktivista elemek, színek, átlós, groteszk típusú betűsorok egységet alkothassanak. A szövegek, betűtípusok szabad alkalmazása, szinte radikális mellérendelése többször visszaköszön munkáin a legkülönbözőbb felületeken és formákban (például tésztabetűk formájában). A legtöbbször talált tárgyakból (*objet trouvé* vagy akár a Marcel Duchamp-i

ready-made 1913. évben bevezetett fogalmára is gondolhatunk) kiinduló alkotások az átalakítás során nyernek végső formát. HAász előszeretettel nyúl olyan tárgyakhoz (fadoboz, szemüveg, lámpa, telefonkönyv, postai levélmérleg, gömbfejes írógép gömbje), amik idézhetik az olvasás és könyv világát, de meghökkentőbb tárgyakkal is dolgozik (légszűrő, hűtőgép hűtőlamellái, drótháló, fóliamaszk). A szövegtechnikák is idézik a kort, a kilencvenes éveket. A letraszet (Letraset) neve ma már ismeretlenül cseng a fiatalabb generáció számára; az átdörzsölt betűk felvitele kézügyességet és pontosságot igényelt. A tipográfiai elemeken kívül ritkábban, de felbukkannak színes digitális nyomatok felületei is (*Ezeregyéjszaka meséi* vagy az *Üzenőfüzetek* című könyvtárgyakon). A digitális grafika (elektrográfia, computer art) a művész számára otthonos terület. HAász Ágnes 2001 óta elnöke a Magyar Elektrográfiai Társaságnak, és e tisztében elévülhetetlen érdemeket szerzett kitartó szervezői / alkotói attitűdjével, mellyel életben tartja e művészcsapatot és magát a műfajt is kis hazánkban. Itt többszörözött, sokszorosított grafikákra, műalkotásokra gondoljunk, míg a művész kiállított könyvmunkáinak mindegyike egyedi tárgy. Ezért jelent különleges élményt az egyediség levegője, amiket e művek árasztanak. Betekintést nyerhetünk egy alkotói folyamat személyes, majdnem intim világába, egy szellemes, játékos kirándulás örömteli emlék-darabjait nézegetve, betűzgetve. Jó „olvasást” a nézőnek, izgalmas felfedezést a tárlat látogatóinak, és újabb könyvtárgyakat várva az alkotótól egy újabb idő-zónából!

Szirányi István
képző- és fotóművész
a Magyar Művészkönyvalkotók Társasága elnöke

Budapest, 2019. 08.01.

READINGS WITH FOOTNOTE

Foreword to Ágnes HAász's exhibition

1993–2013... ten years, a single period, a single interval of time. Ágnes HAász opened her studio before me and let me view the book objects she created over those years, given that I had known and even “leafed through” some of her book related works earlier on. That leads us to the need to interpret this peculiar genre and to revisit the question: Can a unique object, sculpture (?), or relief be treated as a book given that it resembles our notion of books only in form, material or dimension (or not even from those aspects). Most of these objects have no pages to flip, or can rarely be leafed, and even if they can, it is fairly surprising as they are composed, for instance, from acrylic glass plates (see the artists work called *Light Album – Hommage à Moholy-Nagy*), but more of that later. An artist's book (livre d'artiste, Künstlerbuch, művészkönyv) expands the notion of a book and presents itself through a total, free perspective, which is also a feature of Ágnes HAász's works. The make-up of the name of the artist is also suggestive of the bearer's world of montage, her desire to set herself apart and to open up. The application of the montage principle (1+1=3) is also typical of the works shown at this exhibition. Confronting two different materials and applying an effective witty title (such as her *Footnote*, where letters and fragments of text are perched on the feet of a showcase styrofoam dummy) could invoke magnificent associations in the viewers mind. The artist's book in the aforementioned *Light Album* (1995) commemorates the spirit of László Moholy-Nagy by creating unity from refraction, transparency, constructivist patterns painted on plexiglass, colours and transversal grotesque lines of lettering. The free usage and almost radical juxtaposition of text elements and fonts keep recurring in her works on a wide variety of surfaces and forms (such as in the form of pastry letters). The works, which more often than not are based on objects lost and found (*objet*

trouvé, or one could even think of *ready made*, Marcel Duchamp's term coined in 1913), reach their final form after a series of shape transformations. HAász is attracted by objects that invoke the world of reading (such as wooden boxes, spectacles, lamps, telephone directories, postal scales, a typeball from a typewriter), but she also works with more shocking objects (air filters, heat exchanger fins from refrigerators, mesh wire, foil masks). The various text technologies also recall the age, the nineties. The brand name Letraset is alien to the younger generation now, it took clever hands and accuracy to transfer letters by rubbing them on. Although less frequently as compared to typographic elements, colour digital print surfaces also appear (as in the artist's books *One Thousand and One Nights* and *Notice books*). Digital graphics (electrography, computer art) is home turf for the artist. Ágnes HAász has acted as president of the Hungarian Electrographic Art Association and has excelled in this capacity by being an persevering organiser and creator, who has kept her fleet of artists and the genre itself up and running in this small country of ours. The latter involves multiplied, reproduced graphic works and works of art, whilst each of the artist's book pieces on show here are individual objects. That is why the air of uniqueness radiating from the works fills one with extraordinary sensations. We can get a glimpse of the personal and almost intimate world of the process of artistic creation while watching and spelling through the joyful fragments of impression from a smart and playful excursion. I wish the viewers a good time while “reading”, I wish the visitors of the exhibition exciting discoveries and I am looking forward to more artist's books from the artist this time from another time zone.

István Szirányi
visual and photo artist
president of the Hungarian Artist's Book Association
(translated by Tamás Pintér)
Budapest, 01.08.2019

1993 óta készítek könyvtárgyakat. A múlt, a jelen és a jövő összeérését, egy ősi emberi igény, a nyomhagyás és a kommunikáció folytatását, új formáját látom benne. A képzelet szabad szárnyalásának újabb lehetőségeit, asszociációk végtelen sorát, a műfajok közötti átjárhatóság újabb bizonyítékát jelenti számomra.

A könyv hétköznapi, formai, fogalmi tartalmának megújítása, újraértékelése hallatlanul izgalmas feladat számomra. Mára a könyv külső megjelenési formája igencsak elszegényedett. Érdekel a könyv mint műtárgy...érdekel az írás mint grafikai elem, mint kommunikációs és képi elem, az írás és az olvasás eszközeinek megjelenése napjainkig végbemenő változása, alakulása, a könyv szimbolikájának, filozófiai vetületeinek kibontása, kifejtése színre, formára, anyagban való megformálása.

Alapanyagként a környezetemben található elhasználódott, régi és új tárgyakat, telefonkönyveket, az olvasás kellékeit, mint pl. szemüveg, lámpa stb., vagy éppen egy autó eldobott légszűrőjének darabjait használom fel, melyet lehet vágni, festeni, formálni, alakítani. Fontos számomra az elektrográfiai munkáim alkotóelemként való alkalmazása e tárgykompozíciókban. Ez egyrészt sajátos karakter kialakulását jelenti, másrészt, úgy érzem, manuálisan jól kiegészíti a virtuális alkotási módot, s e párosítás mindkét műfajt újfajta jelentéstartalommal tölti meg, magában hordozva a továbblépés lehetőségét.

HAász Ágnes

I have been making book objects since 1993. I view this as the merger of past, present and future, the continuation and a new form of an ancient human desire: leaving a trace and communicating. I interpret this as a new opportunity for letting one's imagination soar, as an endless string of associations and as yet another piece of evidence substantiating the permeability of genres.

I look upon reviving and re-evaluating the common, formal and conceptual content of what is a book as an extremely exciting exercise. The external form of appearance of books has become poorer. I am interested in books as works of art... I find pleasure in writing as graphic component, as a component of communication and imagery, I am interested in how the means of reading and writing have changed in appearance up to the present day, in deciphering and expounding in shapes and colours the symbols and philosophical aspects of books and in books taking material shape.

For raw materials I use old and new worn out objects I find close by, phone directories, reading implements such as spectacles, lamps or even fragments of discarded automotive air filters, anything you can cut, paint, shape or model. It is important to use my electrographic works as components in these compositions of objects. On the one hand it leads to conjuring up a unique character, on the other hand I feel it is a good manual addition to virtual creation and this pairing of two genres adds new meaning to both, and also enshrines opportunities for moving on.

Ágnes HAász

HAász Ágnes a Babel könyvével /
Ágnes HAász with the Book of Babel
Budapest, 1994.
Fotó: Erdei Márton

A művészkönyv nem 'anti-könyv', hanem a könyvfogalom kiszélesítésének apológiája. A könyv a művészt arra készíti, hogy más módon tolmácsolja általa a forma és a tartalom klasszikus kettősségét. A művész nekiesik a könyv lényegének, hogy képekké alakítva összebékíthesse a szöveget és a szerkezetét a szöveget hordozó anyaggal.

Guy Bleus

An artists' book is not an anti-book, but an apologia for the widening of the idea "book". For the artist the book is a challenge to interpret in a new way the classic dichotomy of form and content. (S)he attacks the essence of the book to reconcile the text, its structure and the matter holding the text, by transforming them into images.

Guy Bleus

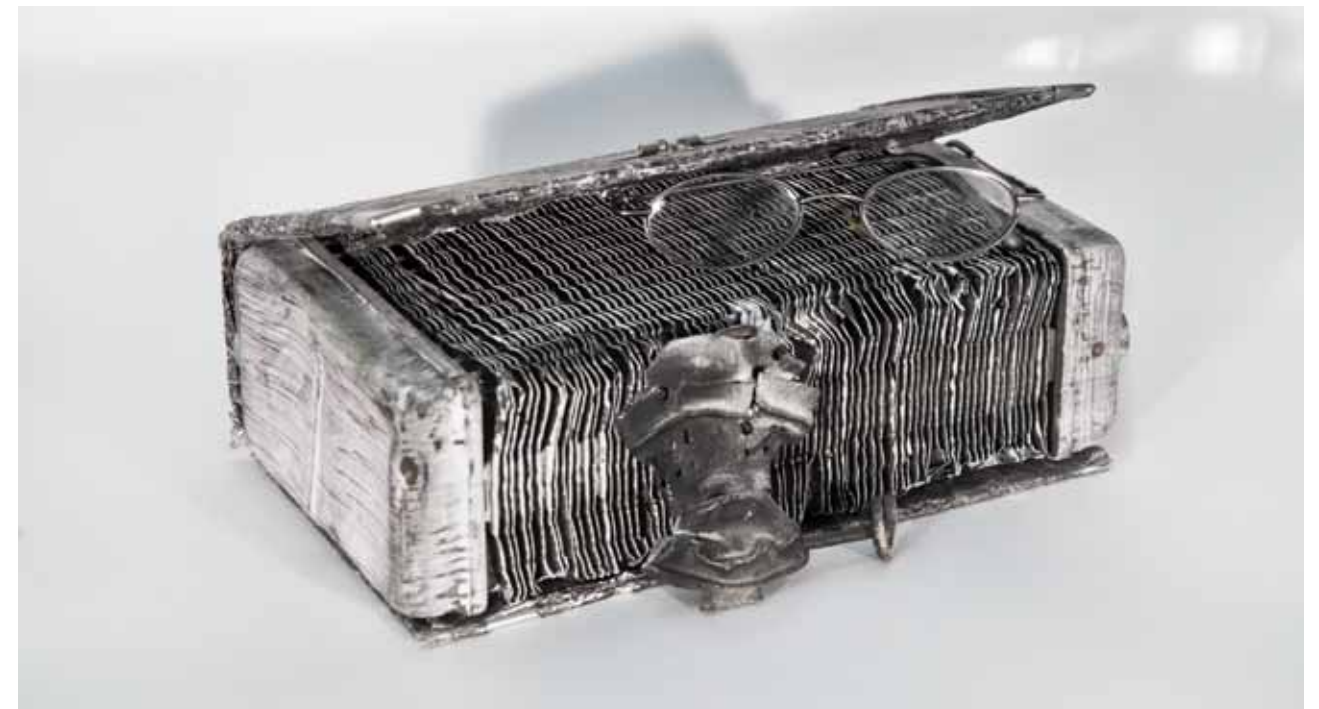
OLVASATOK LÁBJEGYZETTEL / READINGS WITH FOOTNOTE

**könyvtárgyak, művészkönyvek, elektronikus továbbgondolások /
book objects, artist's books, electronic forth concepts**

Vaskódex / Iron codex, 1993

fém hűtőlamella, festett alufólia, szemüveg, lapított lámpatest (talált tárgy) /
metal cooling lamella, painted aluminum foil, glasses, flat luminaire (objet trouvé / found object)
13x8x24 cm

**Ezeregyéjszaka meséi /
Tales from the Thousand and One Nights,
2000**

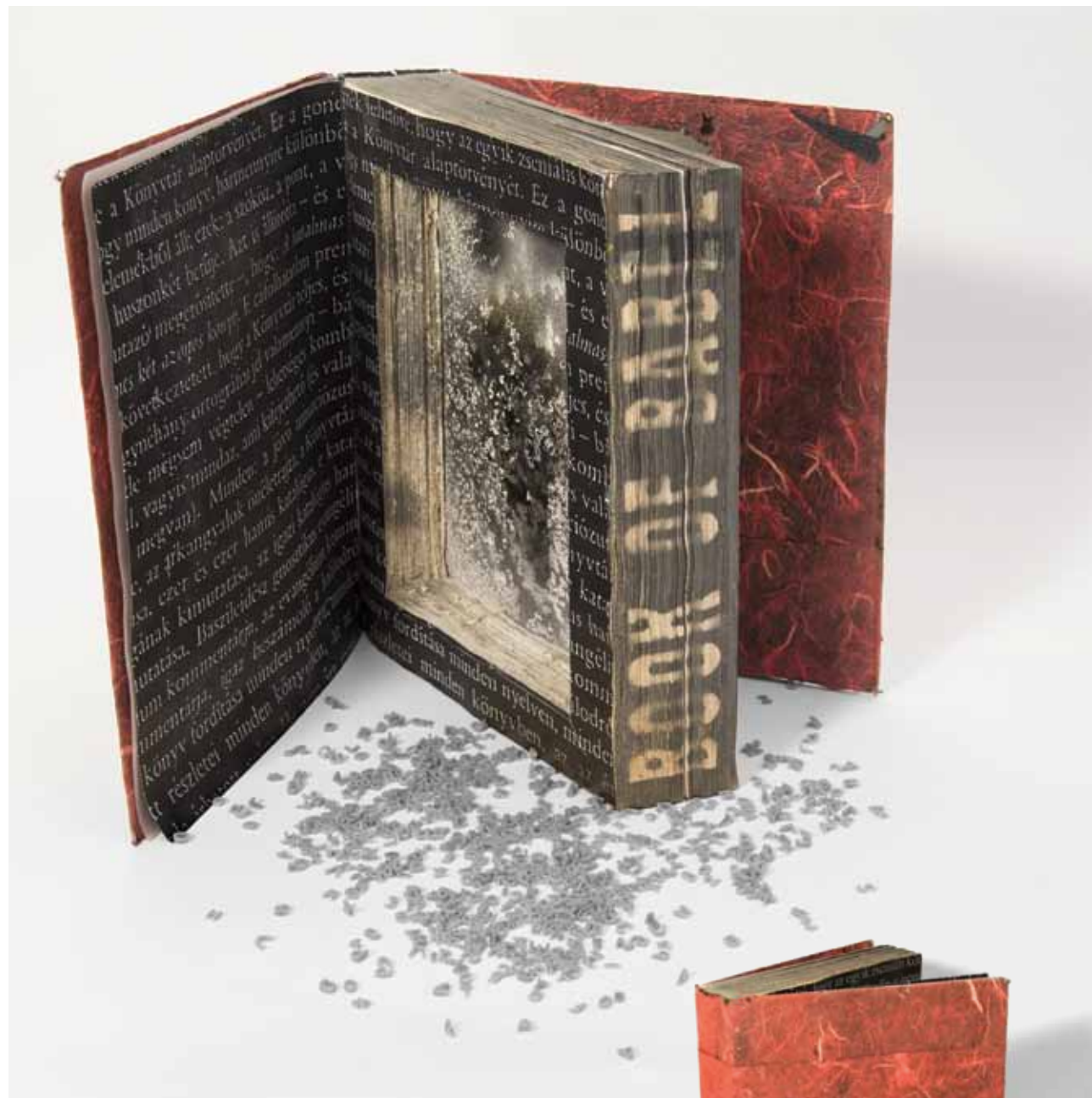
kézilámpa, xerox-art / torch, xerox-art
20x8x6 cm,
nyitva kb. / open approx: 36 cm

**Téka: Io. Ágnes HAász et amicorum
(HAász Ágnes és barátai kiskönyvtára) /
Capsule: (Ágnes HAász and her friends'
mini library) 1993**

37 db könyvecske, fadoboz, letraset,
falapoc, elektrográfia /
37 booklets, wooden box, letraset,
wooden tongue depressor, electrographic art
18,5x27,5x23 cm

Bábel könyve / The book of Babel, 1993
 telefonkönyv, betűtészta, merített papír, Xerox nyomat /
 telephon book, alphasets pasta, handmade paper, Xerox print
 22x6x28 cm

Sansa-könyv / Sansa book, 2000
 fa, fém pálcák, fémalkatrészek / wood, metal sticks, metal parts,
 20x5,5x12,5 cm

Hegedűre írva / Written on violin, 2000

fa, papír, Xerox nyomat /
wood, paper, Xerox print
14x25x3 cm

Zongoradarab / Piano piece, 2000

telefonkönyv, tempera, tus, Xerox nyomat /
telephone book, tempera, Chinese ink, Xerox print
28,5x25x6 cm

(Szent István Király Múzeum gyűjteményében /
in the collection of King St. Stephen Museum,
Székesfehérvár, Hungary)

**Hegedűre írva /
Written on violin, 2000**

Graduále, 2000

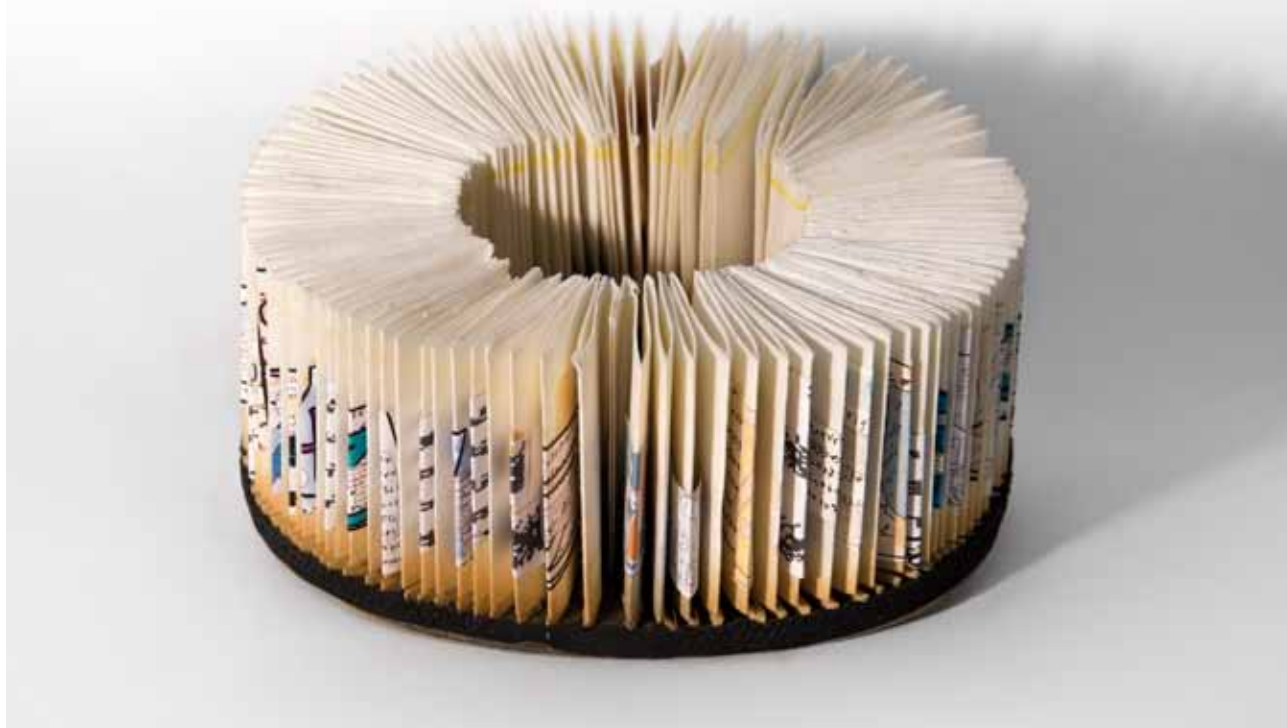
légszűrő, fa, tus, Xerox /
air filter, wood, ink, Xerox
23x23x6 cm

(Szent István Király Múzeum
gyűjteményében /
in collection of
King St. Stephen Museum,
Székesfehérvár, Hungary)

**Gyűrűkönyv - Végtelen történet /
Ring Book - Neverending Story, 2000**

karton, légszűrő, elektrográfia /
cardboard, air filter, electrographic art
m: 7 cm, ø18 cm

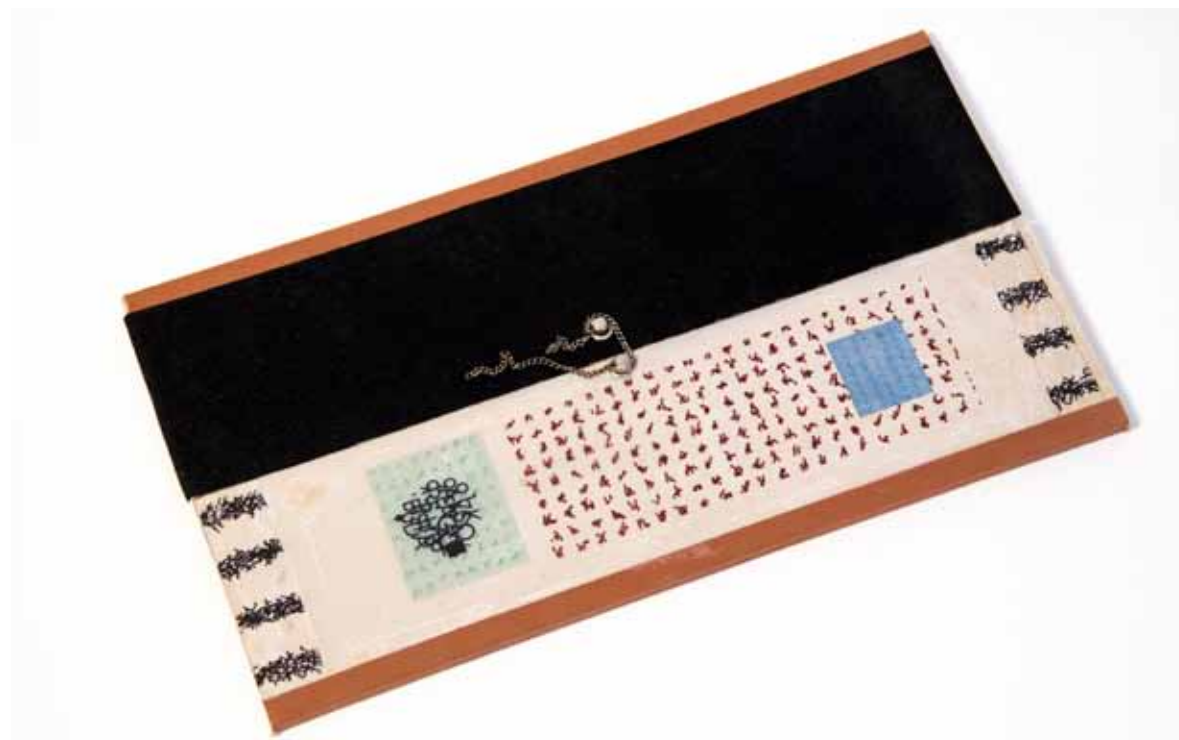
**Digitális rímek /
Digital Rhymes 1999**

karton, velur, elektrográfia /
cardboard, velur, electrographic art
34,6x19x1 cm

Nyitott könyv / Open book, 2000

karton, légszűrő, letaszet, elektrográfia / cardboar, air
filter, electrographic art
csukva / closed: 15,5x12x17 cm
nyitva / open: 6x13x40 cm

Lábjegyzetek / Footnotes 1, 2005

hungarocell láb, xerox-art, letraset /
Styrofoam foot, xerox-art, letraset
31x9x14 cm

Lábjegyzetek / Footnotes 2, 2005

fekete műanyag láb, xerox-art, letraset /
black plastic foot, xerox-art, letraset, 44x8x12cm

(Szöllősi-Nagy-Nemes magángyűjteményben /
Szöllősi-Nagy-Nemes private collection,
Budapest, Hungary)

Lábjegyzet / Footnote, 2005

plexi láb, xerox-art, letraset /
plastic feet, xerox-art, solder, 31x9x14 cm

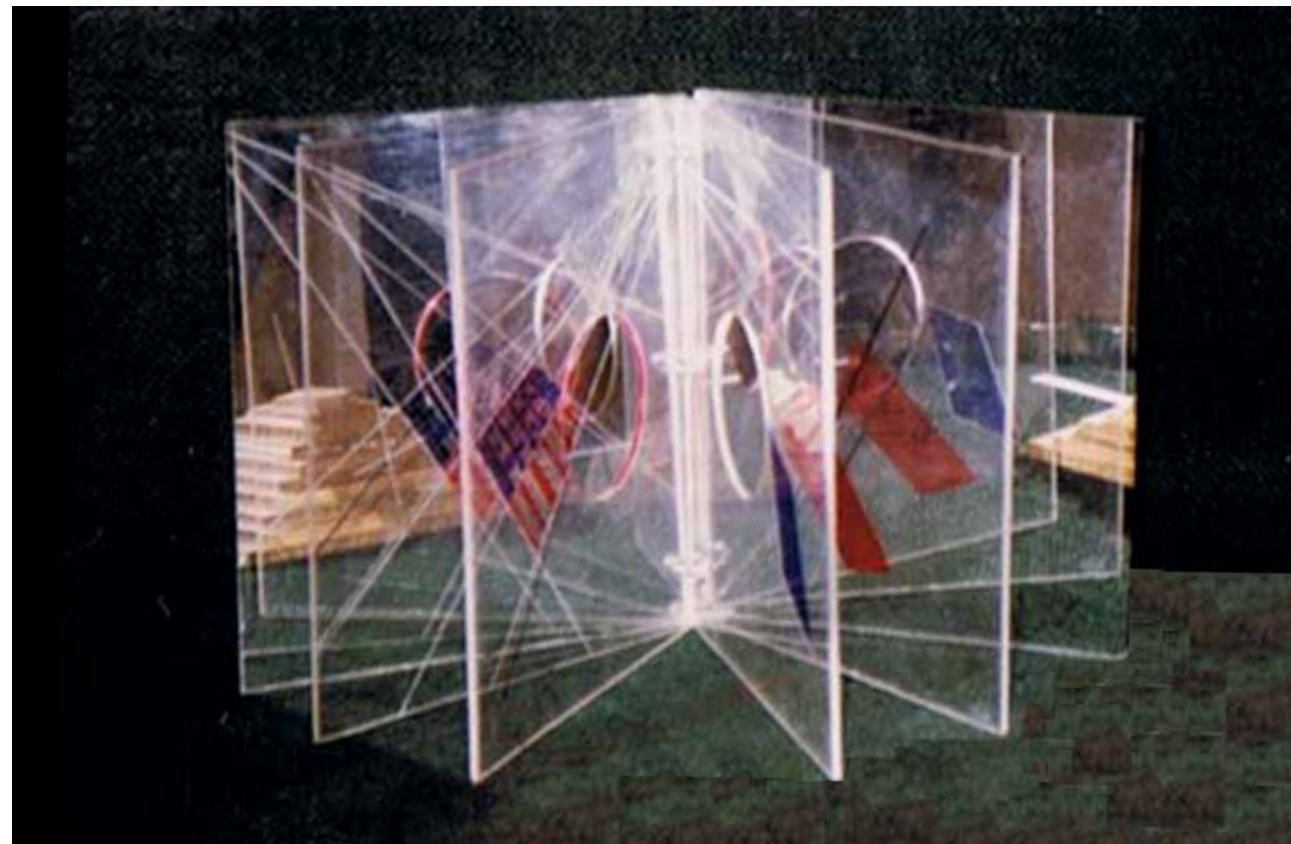
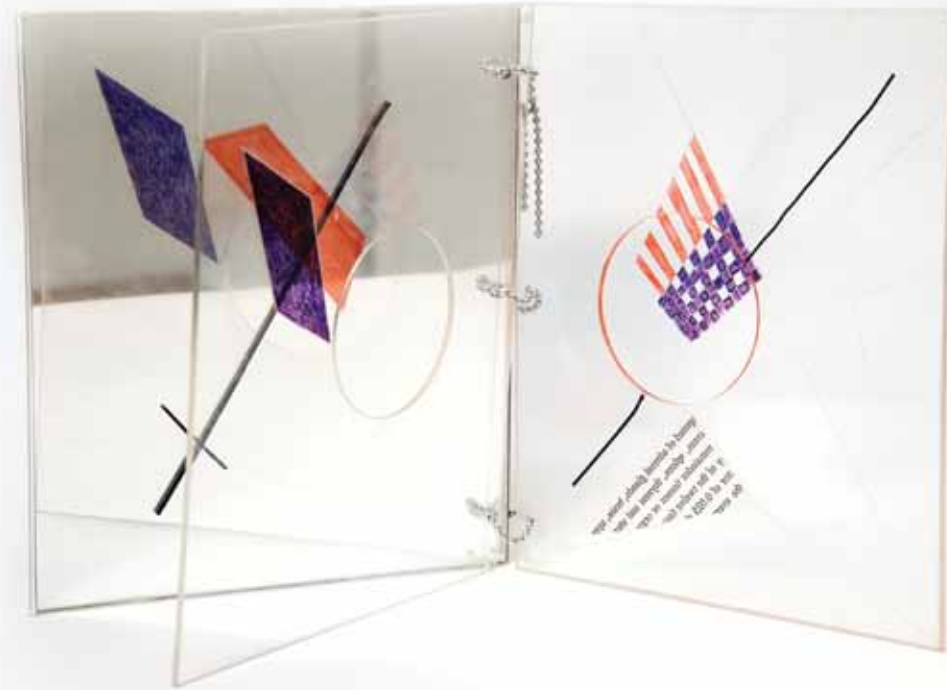
(Szöllősi-Nagy-Nemes magángyűjteményben /
Szöllősi-Nagy-Nemes private collection,
Budapest, Hungary)

Fényalbum / Light Album - Hommage à Moholy-Nagy László, 1996

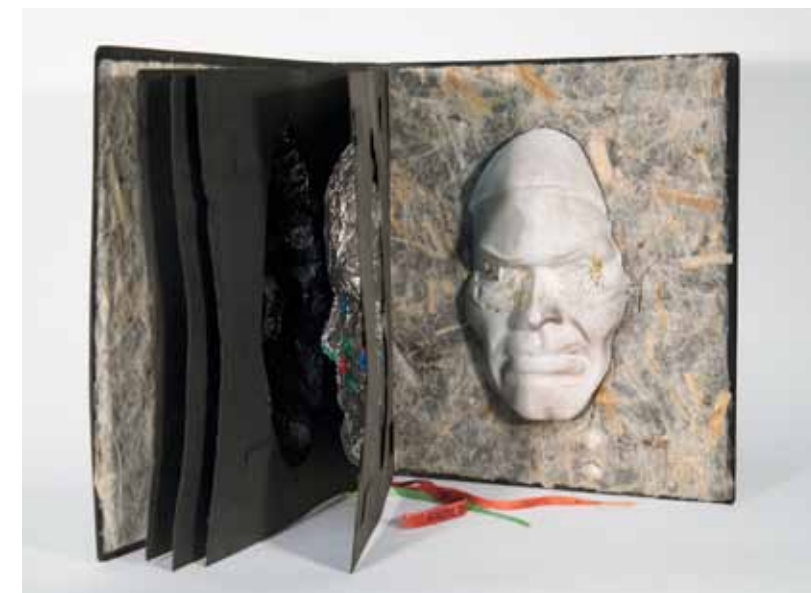
plexi, tükör, tus, 25x21x2 cm

(Szöllősi-Nagy-Nemes
magángyűjteményben /
Szöllősi-Nagy-Nemes
private collection)

Mascarade, 1995

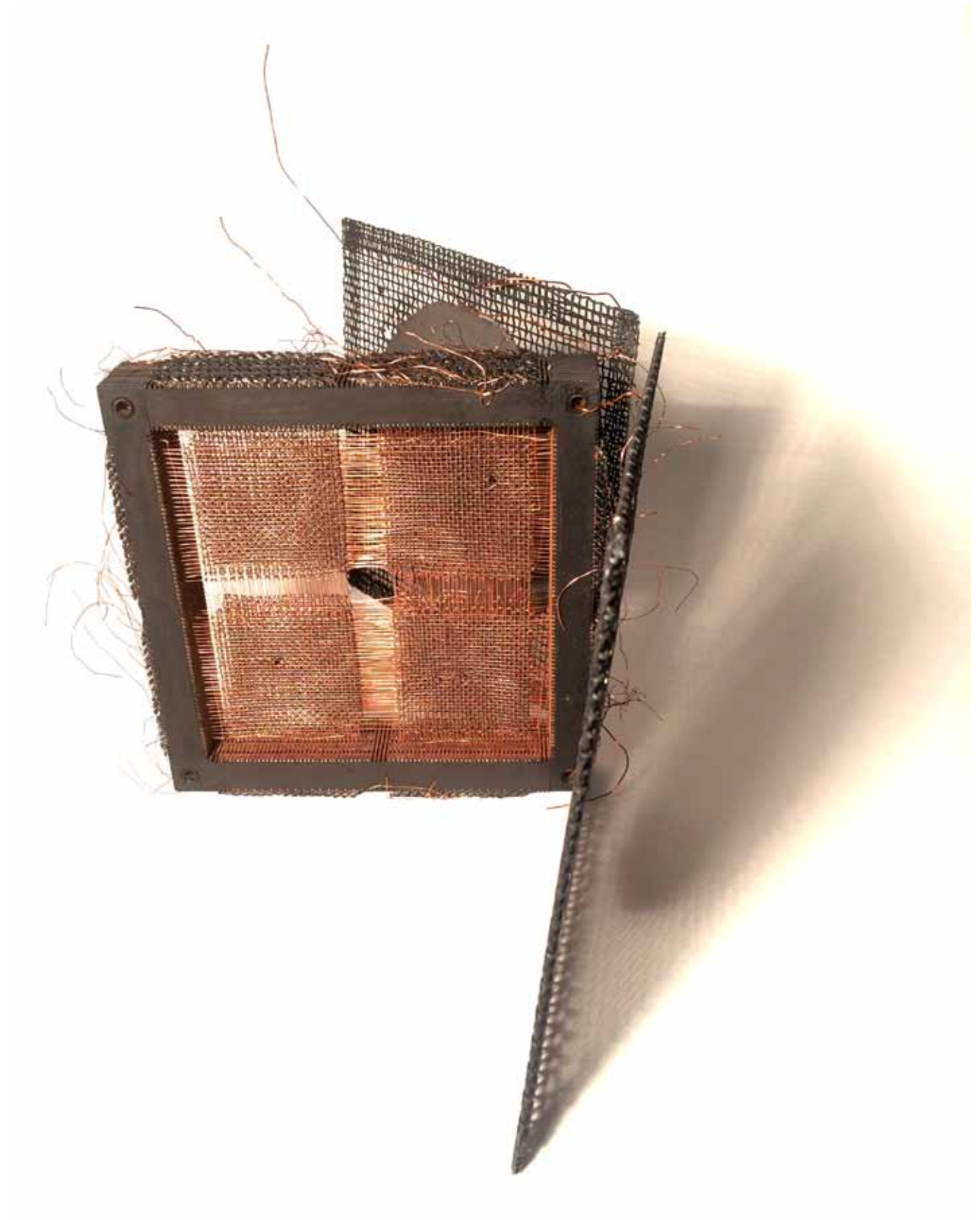
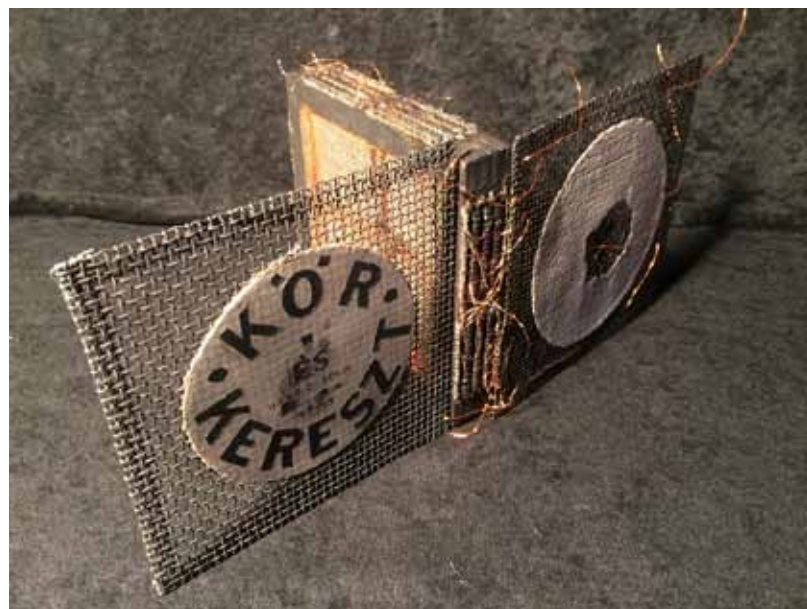
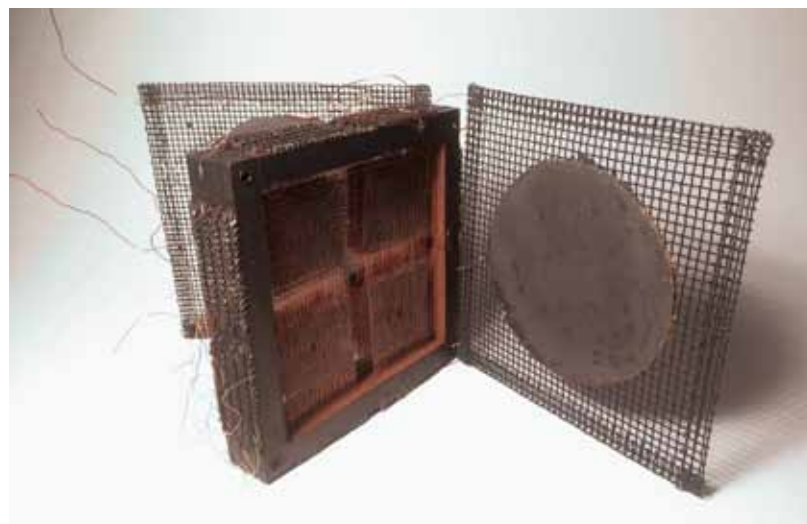
festett alufólia, letraszet,
fotókarton, gipsz /
painted aluminum foil,
photo cartoon, gypsum
32x5x28 cm

**Kör és kereszt /
Circle and cross -
- Hommage à Moholy-Nagy
1996**

fémháló, vörösréz drót /
wire mesh, copper wire
15x2,5x15 cm

(Rómer Flóris Művészeti és
Történeti Múzeum gyűjteményében /
In the collection of Flóris Rómer
Museum of Art and History,
Győr, Hungary)

***Aranyszabályok /
Golden Rules, 1996***

*fadoboz, letraszet, falapoc
aranyfesték /
wooden box, letraset,
wooden tongue depressor,
gold paint, 5x6x26 cm*

Szövegdoboz / Text box 1 , 2006

fadoboz, xerox-art, pauszpapír / wooden box, xerox-art, tracing paper, 5x6x26 cm

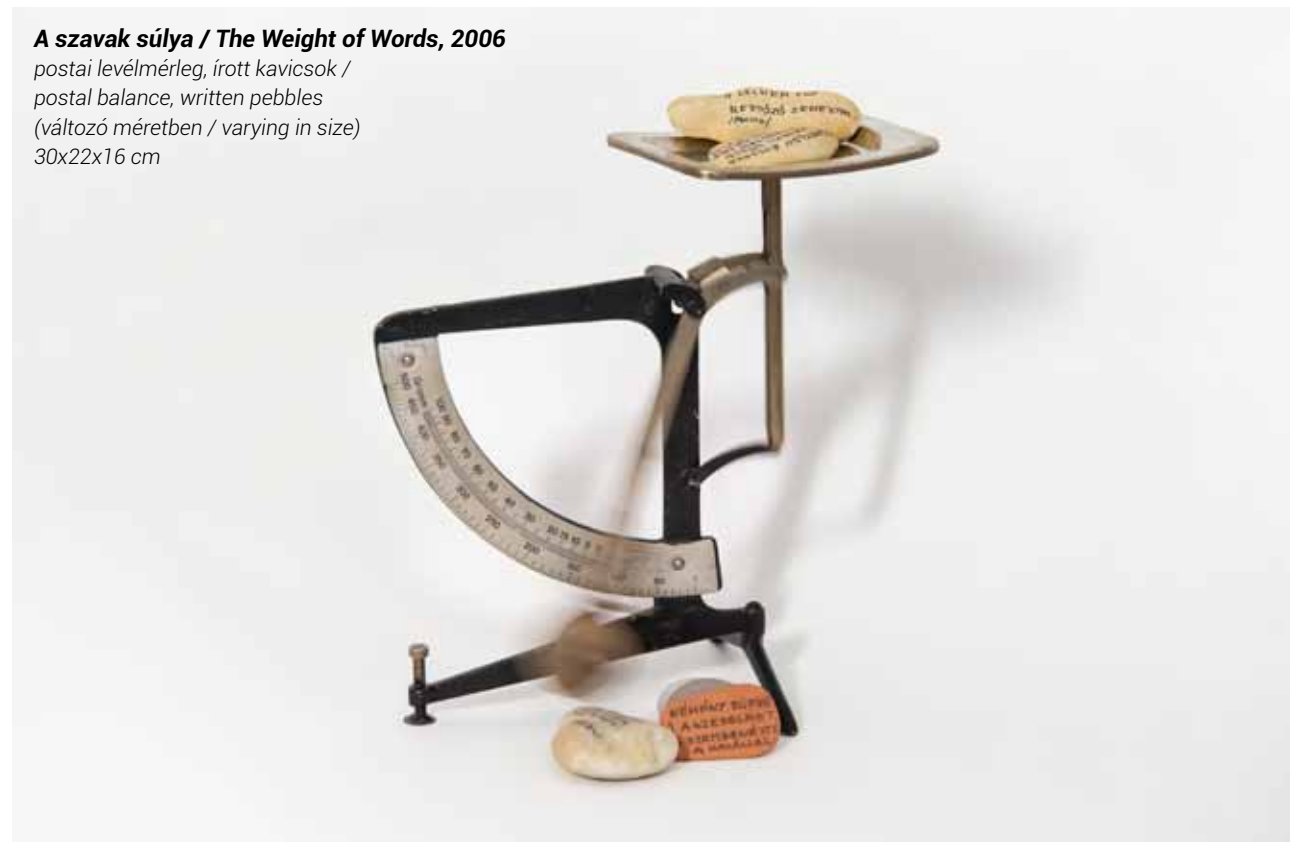
Szövegdoboz / Text box 1 , 2006

(részlet / detail)

Szövegdoz / Text box 1, 2006
(részletek / details)

A szavak súlya / The Weight of Words, 2006
postai levélmérleg, írott kavicsok /
postal balance, written pebbles
(változó méretben / varying in size)
30x22x16 cm

**Pessoa-nak ajánlva, a portugál költőnek, aki elsőként írt verset írógépen /
Dedicated to Pessoa, the Portuguese poet, who was the first poet to use the typewriter, 2013**
objet trouvé (vas alkatrész), írógépfej, xerox-art pauszpapír / xerox art, iron parts, typewriter head, tracing paper
(változó méretben / varying in size) 12x14x17 cm

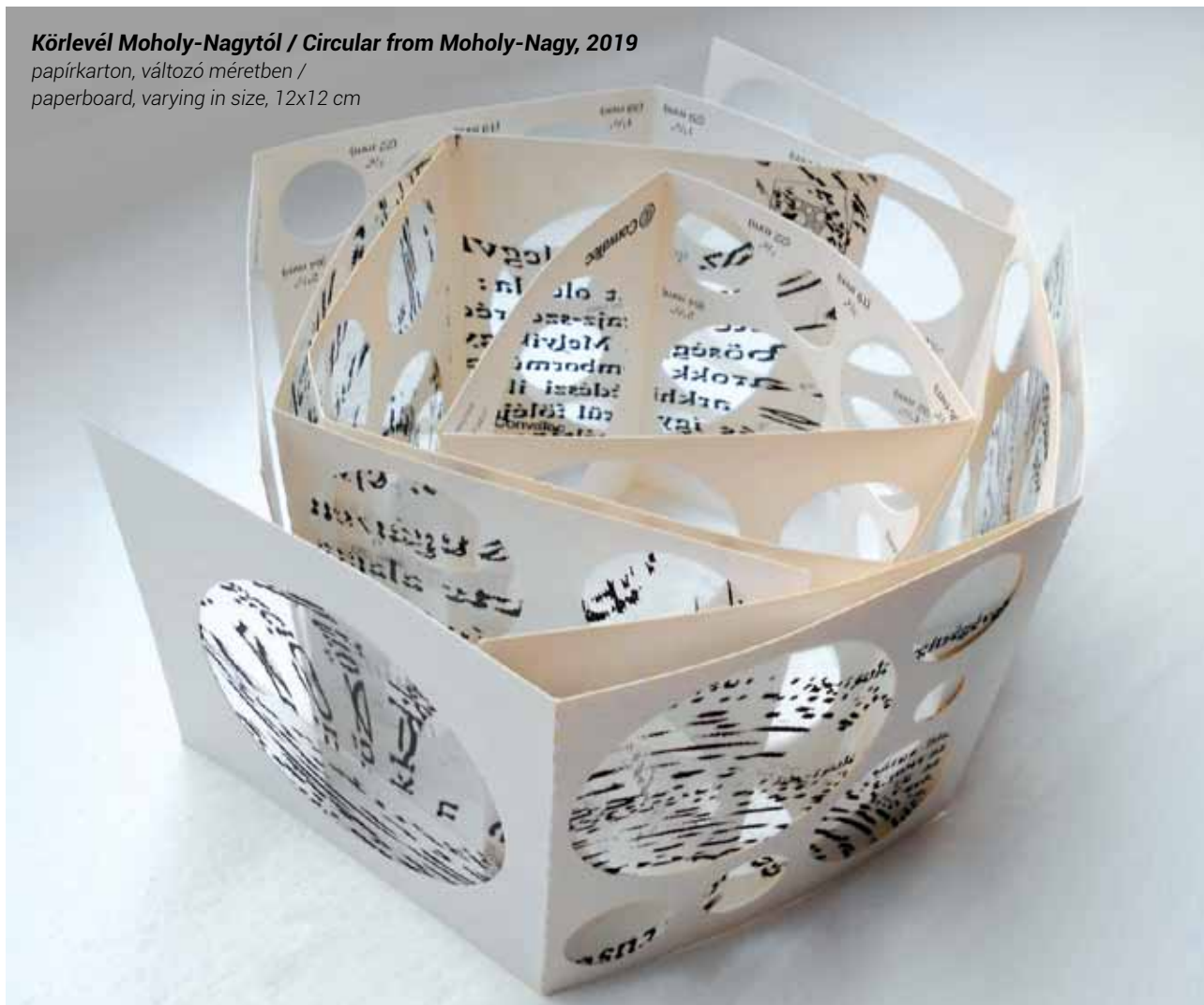
A-tól Z-ig / From A to Z, 2019
vasrugó (talált tárgy),
fénymásolt pausz /
iron spring (objet trouvé / found object),
xerox-art, tracing paper
22x15 cm

Szófordulat / Of speech, 2019
pléh szerszám (talált tárgy),
fa, fénymásolt pausz /
tin tool (objet trouvé / found object),
wood, xerox-art, tracing paper
37x22 cm, A€ 12 cm

Körlevél Moholy-Nagytól / Circular from Moholy-Nagy, 2019

papírkarton, változó méretben /
paperboard, varying in size, 12x12 cm

Köteles példány / Obligatory copy, 2002

festett alufólia, bőrszál, hangszerdarab /
painted aluminum foil, leather fiber,
musical instrument piece, 14,5x11,5x5 cm

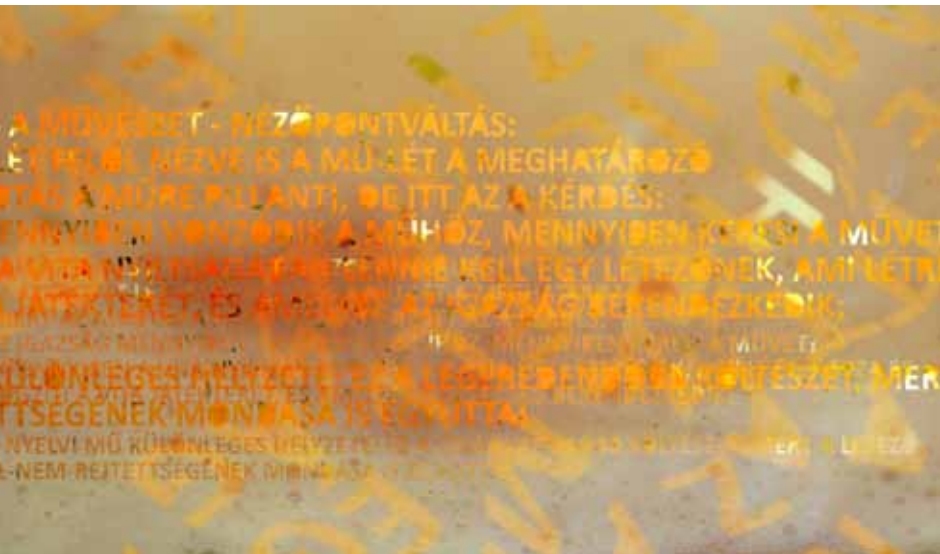
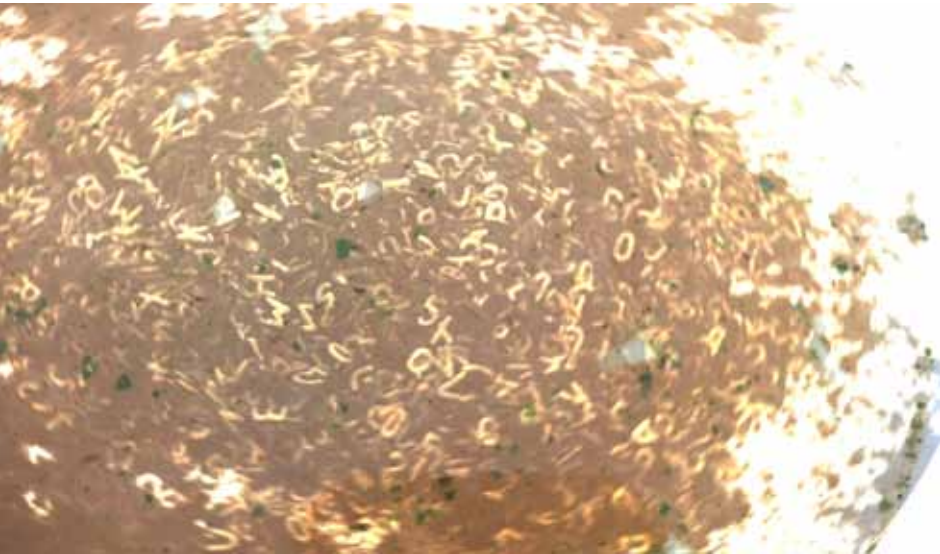
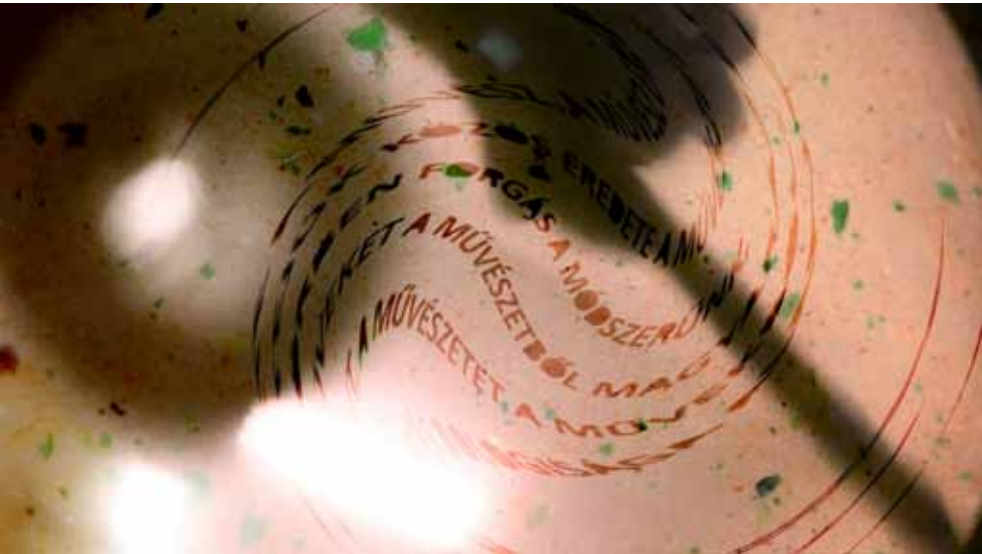
Suttogások / Whispers, 2019
transzparens fólia, xerox nyomtat /
transparent film, xerox-art
m: 55 cm, ø20 cm

Mindennapi étkeink /
Everyday food, 2019

Paradicsomleves
betűtésztaval /
Tomato soup with
font-pasta
- Hommage à Heidegger

videóperformansz /
video performance,
Helyszín / Location:
MET Gallery,
Budapest, Hungary
Alkotótársak /
Creative associates:
Ruzsa Dénes, Spitzer Fruzsina
Videotechnika:
www.dokuweb.hu

Térfigura lábjegyzettel / Space figure with footnote 2., 2003
digitális print, papír / digital print, paper
50x160 cm

Martin Heidegger: A műalkotás eredete

A mű eredete a művész, a művész eredete a mű, kettejük közös eredete a művészet.

Körben forgás a módszerünk, mert a műveket a művészetből magyarázzuk és viszont, a művészetet a művekből; mégis a műalkotás dologisága alapvető.

A dolog és a mű

Mi a dolog? > (1) láthatatlan mag, amit tulajdonságokat hordoz? (2) sokféle érzetadat együttese? (3) anyag-forma kompozit? utóbbi fölfogás jónak tűnik, de az elkészített dologból, az eszközből adódik. Dolog – eszköz – mű hármasság fölosztás és sorrend:

(1) a dologban az anyag határozza meg a formát; az eszközben és a műben a forma határozza meg az anyagot;

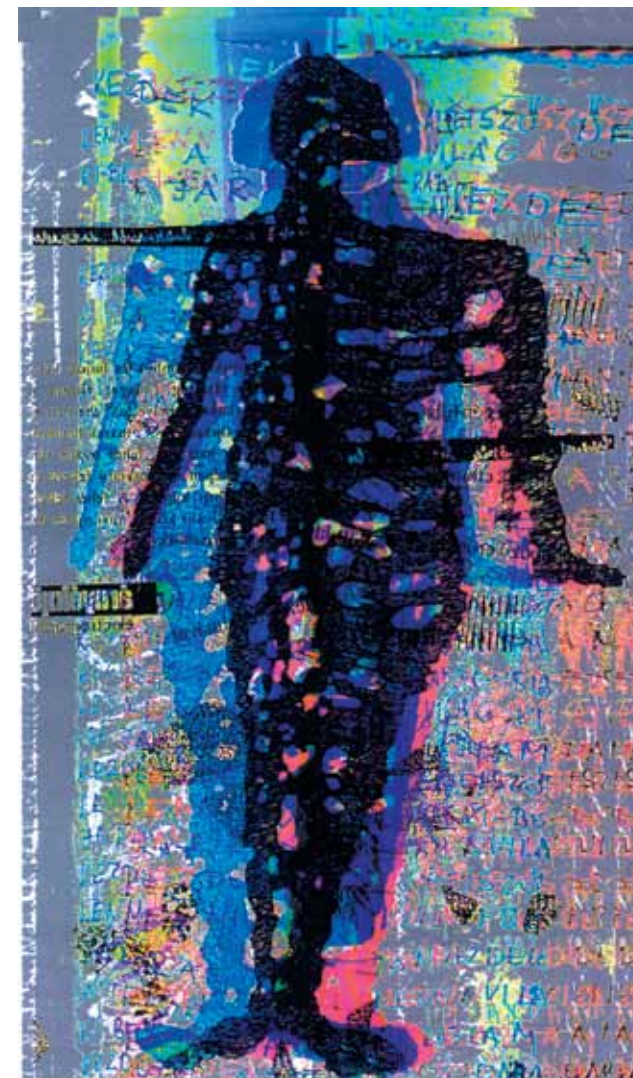
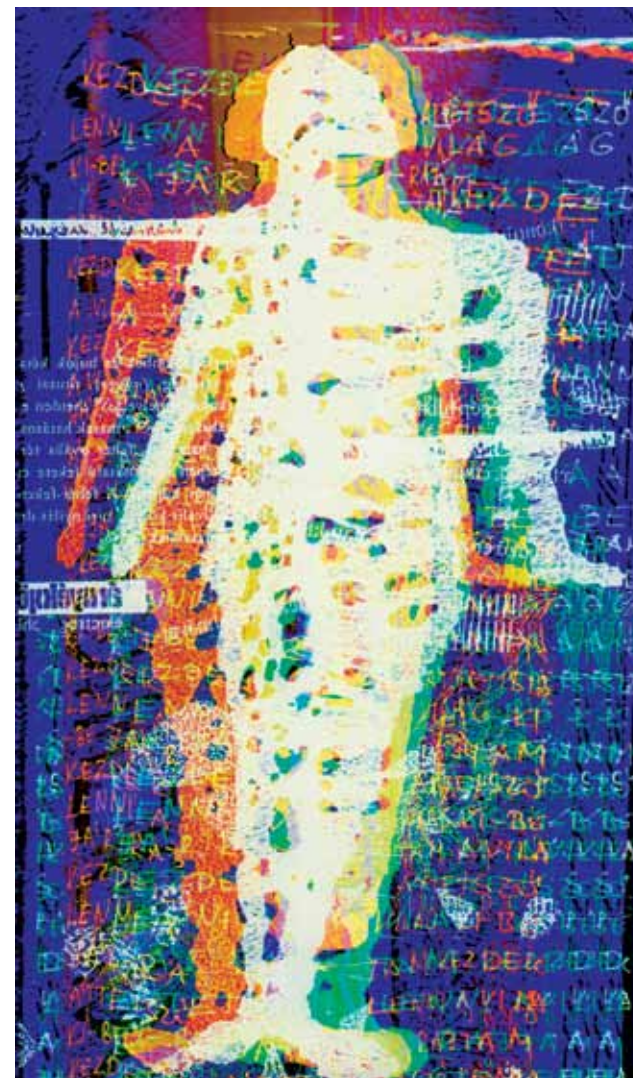
A mű dologként képes föltární az eszköz eszközlétét...

A mű nem csak logikai igazság, azaz pusztán utánzás, hanem az általános lényeg visszaadása, ahol helye lesz a szépségnek is (mint a módnak, ahogyan az igazság megtörténik).

A mű és az igazság - mi az igazság? Igaz = valódi? Igaz = megismerés + megismerés tárgya közti megfelelés? > Az igazság az igaz lényege, azaz ami minden igaz dologban közös, azaz a mindenkor létező igazsága, ami végső soron a létező el-nem-rejtettsége (alétheia).

Az igazság ugyanakkor nem állandó színpad, hanem vita: világ és föld vitája.

Az igazság és a művészet - nézőpontváltás: az alkotott-lét felől nézve is a mű-lét a meghatározó (mert az alkotás a műre pillant), de itt az a kérdés: az igazság mennyiben vonzódik a műhöz, mennyiben keresi a művet? > amennyiben a vita nyíltságában lennie kell egy létezőnek, ami létrehozza és rögzíti a vitajátéktérét, és amelybe az igazság berendezkedik; A nyelvi mű különleges helyzete: ez a legerendőbb költészet, mert a létező el-nem-rejtettségének mondása is egyúttal.

Kezdek áttetsző lenni, a világ ki-be jár rajtam... I-II. / I'm starting to be transparent, the World goes in and out of me..., 2000-2019
transzparens fólia, giclée nyomtatás / transparent film, giclée print
2x 136x80 cm

KIÁLLÍTÁS ENTERIÓR - MEGNYITÓ /
 INTERIOR OF THE EXHIBITION - OPENING SHOW

**Karinthy Szalon,
 Budapest, Hungary**

HAász Ágnes

1951. Budapest

Munkácsy Mihály-díjas képzőművész /

Mihály Munkácsy Award winning graphic artist

1969-ben érettségizett Esztergomban. Ezt követően Budapesten helyezkedett el, ahol munka mellett képzőművészeti tanulmányokba kezdett. Az Eötvös utcai képzőművészeti szakkörben és a Képzőművészeti Gimnázium szabadfoglalkozásain képezte magát. A TIT szabadegyetemén művészet-történetet tanult. Rajztanári, ill. festői pályára készült. Tanulmányait családi okok miatt 1973-ban hosszabb időre abbahagyta. 1986-ban kezdte újra grafikai tanulmányait Bódi Ágnes grafikusművész irányításával. Útmutatásai alapján ismerkedett meg a különféle grafikai eljárásokkal. Ceruza- és tollrajzokat, rézkarcokat, linómetszeteket készített. 1987-ben felfedezte a fénymásológépet és a benne rejlő művészi lehetőségeket. A hagyományos technikák mellett egyre többet jelentett számára a fénymásolóval történő alkotás, együttműködés. 1990-ben tagja lett az „Árnyékkötők” elektrografikai csoportnak, melynek alapítói Magyarországon elsőként vállalták fel az elektrografikai műfaj művelőinek összefogását. Kiállításaiakon és az Árnyékkötők című orgánumban rendszeresen szerepelt. Első kiállítása 1989-ben volt a Budatétényi Galériában, ahol elektrografikák és hagyományos technikával készült munkák egyaránt szerepeltek. 1993-ban Budapesten, az Árkád Galériában volt az első jelentős, önálló elektrográfiai kiállítása.

A 90-es évek elején Párisból hazatérő képzőművész, Joseph Kádár művei, elektrográfiai és művészkönyvei igen nagy hatással voltak rá. 1993-ban készítette első művészkönyveit, könyvtárgyait. A Joseph Kadar által a Vasarely Múzeumban, Budapesten és Győrben rendezett nemzetközi kiállításokon szerepeltek először művészkönyvei. Ugyanebben az évben a Magyar Grafikusművészek Szövetségétől kapott meghívást az Országos Széchényi Könyvtárban rendezett Könyvtárgyak'93 c. tárlatra.

1995 óta meghívással több alkalommal vett részt a Magyar Művészkönyvalkotók Társaságának kiállításain. (Hungarian Artist's Book Association) Művészkönyvei külföldi, nemzetközi kiállításokon is szerepeltek (Vilnius /Litvánia; Salzburg /Ausztria; La Louvière /Belgium).

Rendszeresen rendez önálló kiállításokat, és aktív résztvevője a hazai és nemzetközi grafikai tárlatoknak. A 2014-ben alapított MET Galéria vezetője. Kurátora a MET /HEAA csoportos, országos és nemzetközi kiállításainak (MEGA-PIXEL, MATRICÁK, DIGITÁLIS AGORA stb.).

In 1969, soon after having graduated from high school in Esztergom she started working in Budapest and parallel to that she also began her studies in fine arts. She trained herself within the framework of the KPVDSZ fine arts study circle of Eötvös street and at the non-formal education of the Fine Arts Gymnasium. She studied history of art at TIT (Society for Dissemination of Scientific Knowledge) and aimed at becoming a painter and drawing teacher.

In 1973 she interrupted her studies for a longer period due to family circumstances.

In 1986 she took up again her studies in graphic arts under the guidance of Ágnes Bódi graphic artist. By following her instructions she acquired various graphic art techniques. She made crayon drawings, pen sketches and lino-cuts.

In 1987 she discovered the photocopier and its artistic potentials. Besides the use of the traditional graphic art techniques she became more and more attracted by the photocopier as a means of artistic creation. In 1990 she became member of the “Shadow Weaver” electrographic artist group whose members were the first ones in Hungary who undertook the task of incorporating all artists engaged in electrographic genre. She was present at the Shadow Weavers' exhibitions and its platforms on regular basis. Her first exhibition took place in 1989 at Budatétényi

Gallery where she displayed electrographic works along with those belonging to traditional graphic art technique. In 1993 she had her first significant solo electrographic art exhibition at Árkád Gallery. In early 90s she was strongly impressed by the electrographic works and artist books of Joseph Kádár painter-artists who returned from Paris. She made her first art books and book object in 1993. Her art books were displayed for the first time at international exhibitions at Vasarely Museum in Budapest and in Győr organised by Joseph Kádár. In the same year she was invited by the Association of Hungarian Graphic Artists to participate in the exhibition entitled Book Objects '93 at the National Széchényi Library. From 1995 she was invited several times to participate in the exhibitions of the Hungarian Artist's Book Association. Her artist books were present in international exhibitions also abroad (Vilnius/Lithuania, Salzburg/Austria, La Louvière/Belgium). She has solo exhibitions regularly and she is an active participant of the national and international graphic art exhibitions.

She is the President of the electrographic art MET Gallery founded in 2014. She is the curator of the MET /HEAA group, national, and international exhibitions (MEGA-PIXEL, MATRICES, DIGITAL AGORA etc.).

SZAKMAI SZERVEZETEK TAGJA / MEMBERSHIP OF PROFESSIONAL ORGANIZATIONS

- 1990-97** Árnyékkötők, elektrográfiai csoport, tagság / Shadow-Weavers, electrographic art group, membership
- 1993** Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete - MAOE / Association of Hungarian Artists - AHA
- 1995** Magyar Grafikusművészek Szövetsége / Association of Hungarian Graphic Artist
Rézkarcolóművészek Egyesülete / Art Union of Hungarian Engravers
- 2001** Magyar Elektrográfiai Társaság - MET alapító tagja és elnöke /
Hungarian Electrographic Art Association / HEAA, founding member and president
- 2017** Képirás Művészeti Alapítvány, vezetőségi tag / Képirás Art Foundation, board member
- 2018** Magyar Művészeti Akadémia MMA - Nem akadémikus köztestületi tagság /
Hungarian Academy of Arts/ HAA - Not an academic membership
- 2018** Symposion Társaság, vezetőségi tag / Symposion Society, board member
- 2019** Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége MKISZ - Számítógépes Szakosztály /
Association of Hungarian Fine and Applied Artists - Computer Section

DÍJAK / AWARDS

- 1995** Heritage of Székesfehérvár, Small Graphiques, 3rd Award , Székesfehérvár, Hungary
- 1997** *Csaba-Legend*, Millennium Exhibition – Graphic 3rd Award , Szolnok, Hungary
2 Renée Art Days - *Light - Space*, Award of the Association of Hungarian Graphic Artists, Budapest, Hungary
1st Contemporary Art Biennial and Festival ,Tatabánya, Hungary, Electrographics – 1st Award
1st International Mini Graphics & Painting Biennial, Pisa 2nd Award (shared)
International Print Triennial *Regulation Awards MTG Award*, Krakow, Poland
3 Praha Graphic'97 -3rd European Unconventional Avantgarde and Graphic Triennial -
- *Silver Award*, Prague, Czech Republic
- 1998** *1848-1998*, the 150-year anniversary of contemporary fine and applied art exhibitions Quality Award,
Veszprém, Hungary
- 1999** 23th International Print Biennale, Silver Award, Ljubljana, Slovenia
- 2000** Defence in art, Millennium, 2000, Fine and Applied Arts Special Award , Budapest, Hungary
2nd International Mini Graphics & Painting Biennial, Pisa, Italy, 2nd Award (shared)
III . National Color Print Exhibition, House of Arts, Szekszárd, Hungary - Award of the Hungarian
Graphic Arts Foundation
- 2001** International Mini Print Biennial, Kolozsvár (RO) Ex Aequo Award
6st International Biennial of Drawing and Graphic Art, Győr, Hungary - Award of the Association
of Hungarian Graphic Artists
- 2003** International Print Triennial, *Regulation Awards of MTG*, Krakow, Poland
- 2004** Zsigmond Móricz Application, Graphic Award, Budapest, Hungary
- 2008** Simsay Ildikó Award, Association of Hungarian Visual and Applied Artists
- 2010** Matrices 2010 - *Synthesis* Jury award, Gallery Duna, Budapest
- 2016** Mihály Munkácsy Award, Budapest, Hungary

ÖSZTÖNDÍJAK / SCHOLARSHIPS

- 2004, 2006** MAOE Art- Scholarship
- 2003, 2004, 2005, 2006, 2010, 2015, 2019** NKA Art- Scholarship
- 2007, 2010** Mecenas Art- Scholarship, Municipal Újbuda, Budapest XI.

**MŰVÉSZKÖNYVEI KÖZ- és MAGÁNGYŰJTEMÉNYBEN /
ARTIST BOOKS IN PUBLIC and PRIVATE COLLECTIONS**

Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum, Győr, Hungary
Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár, Hungary
PEA Produzioni Editoriali Aprile S.p.A., Torino, Olaszország
Arka Gallery, Vilnius, Litvánia (2nd International artist's book)
Artpool Művészetkutató Központ, Budapest, Hungary
Szöllősi-Nagy-Nemes magángyűjtemény / privat collection, Budapest, Hungary

MŰVÉSZKÖNYV PUBLIKÁCIÓK / BOOK ART PUBLICATIONS

1. Nemzetközi Művészkönyv Kiállítás 1994, 2000, 2006, 2013 évi katalógusai,
Szent István Múzeum, Székesfehérvár
2. *Libretto*, Művészkönyv-kiállítás az Operaházban, szerk. (f.m.),
Magyar Nemzet, Kultúra, 1996. január 10, 12. oldal
3. Pécek Imre: A művészkönyvek alkalmat adnak az uniformizált világ megújítására,
METRO-Régiók hírei, 2002. November 5., kedd, 7. oldal
4. el-el-: *A könyvtulajdonosok képecskéi – Ex Libris*-kiállítás, Frankfurt,
Élet és Irodalom, 1999. 10.08., 18. old.
5. Szirányi István: *REÖK-tönzött könyv-művek*, Új Művészet, 2012.06, XXIII. Évf. 6.sz, 40-41. old.,
kép: HAász Ágnes: *A szavak súlya*, 2006.

**MŰVÉSZKÖNYV KIÁLLÍTÁSAI / EXHIBITIONS OF ARTIST BOOK
EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK / SOLO EXHIBITIONS**

- 1994** *Művészkönyvek*, KORDAX Galéria, Budapest,
Megnyitotta: Joseph Kádár képzőművész
- 1995** *Ermíniák*, Lítea Könyvesbolt és Teázó, Fortuna Passage, Budai Vár, Budapest
Megnyitotta: Kiss Ilona képzőművész
- 1998** *...vannak olyan órák... /There are Some Hours... - Hommage à Pessoa*, ARTOTÉKA Galéria,
Szabó Ervin Könyvtár, Pataki Művelődési Központ, Budapest, H
- 2002** *Művészkönyvek*, Petőfi Emlékkönyvtár, Kaposvár,
Megnyitotta: Bátai Sándor képzőművész
- 2003** *Térfigurák lábjegyzettel* - Digitális nyomatok, könyvtárgyak, Csepel Galéria, Budapest,
Megnyitotta: Muladi Brigitta művészettörténész
Alma Galéria, Általános Iskola XI. kerület, Bikszádi utca, Budapest

CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK, melyeken művészkönyveivel vett részt /
GROUP EXHIBITIONS, in witch she participated with her artist-books

- 1993** *Könyvtárgyak '93*, Országos Széchényi Könyvtár, Budapest
- 1994** II. Nemzetközi Művészkönyv Kiállítás, Szent István Múzeum, Székesfehérvár
- 1995** *Bartók a képzőművészetekben*, Zenetörténeti Múzeum, Budapest
Budapest Könyvfesztivál, Kongresszusi Központ, Budapest
Moholy-Nagy Emlékkönyv, Vigadó Galéria, Budapest
- 1996** *Librettó* - Operaház, Vörös Szalon, MMAT -kiállítás, Budapest
- 1997** *Livres-Objets*, Xantus János Múzeum, Győr
- 1998** 1. Nemzetközi Livres-Objets Biennálé, Vasarely Múzeum, Budapest
- 1999** Made in Hungary: Contemporary Artists'Books, Dowd Fine arts Gallery,
State University of New York College at Cortland
Könyvfesztivál, Kongresszusi Központ, Budapest
51. Frankfurti Könyvvásár, Művészkönyv–Ex Libris, Frankfurt, MMAT-kiállítás, Németország
Láb-beli dolgok / Foot-Ware, Artpool 60, Budapest
- 2000** 3. Nemzetközi Művészkönyv Kiállítás, Deák Gyűjtemény, Székesfehérvár
Magyar művészkönyvek, Goethe Intézet, Budapest
Amerikából jöttünk..., a Made in Hungary címmel Amerikában bemutatott kiállítás,
Városi Képtár és Szent István Múzeum, Székesfehérvár
Lélegzet, Erdei Ferenc Művelődési Központ, Kecskemét
Le Livre-Le Libre, La Louvière, MMAT kiállítás, Belgium
Művészkönyv kiállítás MMAT, Festőterem, Sopron
Apokalipse, 2nd International Artist's Book Triennial Vilnius, Arka Gallery, Litvánia
- 2001** Apokalipse, Gallery 5020, Salzburg, Ausztria
A könyv műalkotás, Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár
- 2002** *Le Libre-Le Livre 2*, belga-magyar művészkönyvek, Duna Galéria, MMAT-kiállítás, Budapest
- 2006** IV. Nemzetközi Művészkönyv Kiállítás, Deák Gyűjtemény, Székesfehérvár
- 2007** *Le Pont / A híd*, Művészetmalom, Szentendre
- 2011** *Expanzió*, Magyar Műhely Galéria, Budapest
- 2012** Magyar Művészkönyvalkotók Társasága / MMAT-kiállítás, Reök-palota, Szeged
- 2013** V. Nemzetközi Művészkönyv Kiállítás, Deák Gyűjtemény, Székesfehérvár
- 2015** *Hommage à Landerer Heckenast*, MMAT-kiállítás, Széphárom Közösségi Tér, Budapest
Művésznapló / ARTist's DIARY, MMAT-kiállítás, XXII. Budapesti Nemzetközi
Könyvfesztivál, Millenáris, Budapest
- 2019** *Munkakönyvek*, MMAT kiállítás, KAS Galéria, Budapest

HAász Ágnes

H-1116 Budapest, Adony u. 8. V/24.
+36 30 612 0235
+36 30 657 5206
haasz.agnes@gmail.com
www.agneshaasz.wordpress.com

